

Kollégium

[2014. július]

pórusaidban még az otthoni port hozod;
hasüreged már cinizmussal béelve.
hogyan áll a sarat:
hangoskodnak-
hangoskodszt.
lenyelsz minden drogot,
meghallgatsz minden habókost, aki a tudás
hatlővetű coltjával hadonászik.
elhiszed, hogy bűn nem ismerni halkés,
habkő használatát,
fehér bort inni vaddisznóhoz,
s a legeslegnagyobb bűn elmenni a zsákutcák mélyére,
és felfedezni, van ott elágazás:

vagy
felveszed fegyvereid: pajzsnak a pipacs szirmát,
sisaknak a leborotvált koponyát, felövezed
magad szúrt sebekkel,
felismered: ajkadon a szájkosár
isten szíjas keze,

vagy
készülsz a véres győzelemre;
megbosszulsz minden részletet,
egy viszonylag apró sérelmet is,
hogyan az a vörös nő nagy kigyulladt szeplőkkel,
kiszikkadt szájjal riszált-
riszált az ájulásig – hitted is, nem is.
mögötted mindig – akkor is – állt
valaki más,
akinek.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Kiss-Pál Klára

Látó Szépirodalmi Folyóirat